

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica II. post Epiphaniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

zelo, ne-
proximum
m gene-
as amittit
s deserit.

bet honorifica; & sis subditus illis, quos tibi
præposuit Deus.

10. *Et Jesus proficiebat.*

Et c.?
fit Jesus,
caelestis
um agis,
ultra sunt
Deo ho-
lum tibi
tibi no-

Jesus ne proficiebat? ita omnino, proficiebat,
non sibi sed nobis. Proficiebat, ut nos
proficeremus, ut nobis nunquam de pro-
fectione blandiremur. Si non proficis, Jesus
autem profecit, quomodo illi similis eris?
quomodo sicut ille perfectus eris? Utique qui
non crescit, respectu ejus, qui crescit, decrescit,
& qui inferius manet, respectu ejus qui sursum
ascendit, descendit; & qui stat, respectu ejus qui
pergit, quodammodo retrocedit; Stans equi-
dem euntem nunquam assequitur, quanto mi-
nus festinantem, & tanquam Gigantem ad cur-
rendam viam exultantem. Proficiebat Jesus, tu
itaque perfectum te esse, nunquam tibi per-
suade.

DOMINICA II.

Post Epiphaniam.

1. *Nuptiæ factæ sunt.* Joan. 2.

et h.
descendit
is faciat
m tem-
c. Hoc
perfectæ
ia pro-
platio-
& qua-
libet

O Verè nuptiæ! in quibus sponsus obnubit se
velo specierum, & ad sponsam, id est, ad
animam venit; In his nuptiis Jesus est conviva-
tor & Neosponsus. Anima autem Sponsa est, &
ad convivium accedit Sponsoque suo pascitur.
Venerunt Nuptiæ Agni, & non solum uxor ejus,
sed & ipse Sponsus præparavit se, adduxit secum
Matrem, adduxit discipulos, venit in Cana Ga-
lileæ, zelo & pietate ductus, migrat de cælo in
terram. O quis dignè confideret, nuptias istas
inter Christum & animam, in Sanctissimo Sa-
cramento

C 2

cramento

cramento institutas! verè zelus hic est, & æmulationis, quâ Christus animam zelat & æmulationem. Ut enim anima per cibum corporalem, corpus suum quod animat, nutrit, vegetat, & impinguat, ita quoque cibo spirituali, id est, seipso Christus eam nutrit, vegetat, & impinguat, facitque plenam & opulentam divitiis spiritualibus. O si & tu anima mea degustares nuptias istas! Et quantum quidem est ex parte Christi planè nihil desideratur, dum modò tu tibi ipsi non desis. Zela itaque amorem Sponsi tui, æmulare eum, migra ab omnibus quæ terram capiunt, migra de tepore ad fervorem, de vitis quotidianis ad jugem cordis puritatem, serviasque Christo volubiliter & promptè, idque tantum diu, donec transmigrationis tempus veniat, id est, donec deposito carnis tabernaculo, intres ad caelestes illas, æternasque Sponsi tui & Agni nuptias.

2. *Erat Mater Jesu ibi.*

O Beatæ nuptiæ! in quibus Mater Jesu adest, non enim timendus est ibi vini defectus. Quid namque desit Gratia, ubi ipsa est Mater Misericordiæ? Non hæc est MARIÆ natura. O Anima mea Jesum quoties in nuptiis tuis habere cogitas, MARIAM invita, quæ te Filio suo reconciliet, commendet, repræsentet, ipsumque ad te Filium adducat; Nescit enim Jesus sine MARIA, nescit filius venire sine Matre, sed & nescit abesse, Matrem ubi novit adeste. Cura itaque ut dicatur de anima tua, & erat Mater Jesu ibi. O quantas opes, ô quantum habet præsidium, MARIAM qui habet! quis infernus terrenus istum, apud quem residet Maria? Age anima mea!

g. D. L. L. L.
 bicki
 opert asce
 Tomus II.
 N: V
 58

mea! Ma
 rem, in
 mortis in
 3. Deficie

A Gno
 sent
 vino, nisi
 necessitat
 forum oc
 tatis perp
 vinum, n
 rem sugg
 carur; U
 bus succu
 que hom
 impetrare
 patrocini
 dere com
 vis experi
 ginem.

O Qua
 aliis
 aliis fervo
 dia in pr
 numque s
 pereunt ta
 Rebecca,
 nostris, n
 dixeris, V
 sicut in vi
 parent tib
 non habe

mea! MARIAM tibi fac propitiam, fac familiarē, in omnem quidem vitam, sed præcipue mortis in hora.

3. *Deficiente vino dicit Mater ejus ad eum, vinum non habent.*

Agnosce quam utilis sit MARIÆ ubique præsentia, quid egissent Neonupti deficiente vino, nisi occurrisset MARIA, vel nisi adfuisset necessitatemque prævenisset, ac rubori sponforum occurrisset? Rursum vide quam sint pietatis perplena apud MARIAM viscera. Defuit vinum, nemo ab ea ut succurrat petit, ipsa ultro suggerit Filio, & ut inopiæ subveniat precatur; Usque adeo parata est MARIA egentibus succurrere, ut non sint tam faciles promptique homines postulare subsidium, quam ipsa impetrare auxilium. Elabora igitur MARIÆ te patrocinio, assiduis tuis in eam obsequiis reddere commendatum, si etiam nihil cogitans ejus vis experiri intercessionem. Devotio ad B. Virginem.

4. *Vinum non habent.*

O quam multi sunt qui vinum non habent! aliis vinum deest gratiæ, aliis poenitentiae, aliis fervoris, aliis consolationis, aliis misericordiae in proximos, aliis zeli Dei gloriæ, hominumque salutis, aliis aliud vinum deficit: sitique pereunt tam ipsi, quam jumenta ipsorum. **O** Rebecca, quis dabit potum nobis & camelis nostris, nisi tu Soror nostra MARIA Filio tuo dixeris, Vinum non habent. Ecce Fili servi tui sicut in via deserta & inaquosa sic in Sancto apparent tibi, miserere illorum. Verè ô MARIA non habet vinum anima mea, quo olim abundabat,

C 3

dabat,

dabat, fervoris & jugis, constantisque ad perfectionem conatus: plena est aceto amaritudinis fecibus peccatorum, aquâ tepiditatis, ac immortificationis: vult & non vult, quia ei vinum deest, illud quod lætificat cor & dilatat. Impetra mihi vinum istud, vinum conditum, vinum Sanctorum.

5. *Quid mihi & tibi mulier?*

HÆc utique deberet esse vox verè Spiritualium; quorum attendere est non quid caro possit, sed quid Spiritus velit, non acquiescere carni & sanguini, sed scire se expedire à carnis blanditiis. Blanditur vanitas, blanditur curiositas, blanditur sensualitas, voluptas, Propria voluntas, Superbia, blanditur vana multorumque rectefactorum conscia gloria: Responde illi; Quid mihi & tibi mulier? Non propter te capi, non propter te ~~sum~~ fiam. Ego me non arbitror comprehendisse; & licet nihil mihi conscius sim, tamen nescio utrum amore dignus sim an odio? quare mihi pro minimo est, ut ab humano iudicer die, si enim adhuc hominibus placeo, servus Christi non sum. Esto omnia, quæ facere debui, fecerim, tamen servus inutilis sum. Quid enim habeo quod non accepi? aut, quid prior dedi illi, ut retribuatur mihi? Sic districto tibi, nunquam lascivire licebit.

6. *Nondum venit hora mea.*

Tempus vestrum semper est, hora autem mea nondum venit, ait Christus iis, qui eum mundo manifestare se requirebant. Fac homo & tu similiter. Non enim hic est hora gloria, non est hic hora mercedis, non hora triumphi, sed

sed hora
patientia
cogitatio
hora mea
dum ven
sed labor
sto, cui
mūs relig
gere, si
dtuum
Cogita
sapē hon
emendat
re sermo
quandoc
fatis ad
ingruet,
sequaris
cogitars
tempus
quidem
illud im
tempora
tes, tum
venit ho
licis; e
spiciat.
carnem
tis futur
dem car
tem illar
Tibi d
tia

g. D. C. C. C.
Bicki
oper. abce
Tomus II.
N. V.
58

sed hora hic est gratiæ, meriti, hora humilitatis, patientiæ, laboris, pugnæ. Dic proinde superbi cogitationi cupienti honorari, Nondum venit hora mea; Dic desidiæ volenti quiescere, Nondum venit hora mea, nec quies mihi aut honor, sed labor & confusio debetur. Disce hinc à Christo, cui ea verba frequenter sunt usitata, Dominus religiosæ tempora ordinemque non negligere, si Religiosus es; ferè enim unus ex defectuum fontibus est, Temporum neglectus. Cogita hisce quoque Christi verbis, tepidos sæpè homines uti, qui quoties illis de morum emendatione, deque pœnitentia & novo fervore sermo vel cogitatio insinuatur, respondent quandoque, Nondum venit hora mea, adhuc satis ad pœnitentiam temporis est; cum mors ingruet, agam quæ sunt agenda. Tu cave horum sequaris exempla, sed potiùs nunc agenda age; cogitans hanc esse horam animæ tuæ, hoc esse tempus salutis, tempus acceptabile, & breve quidem ac momentaneum. Non itaque carni illud impende, sed dic; O Caro noli præripere tempora; Animæ quidem salutem impedire potes, tum autem operari non potes. Nondum venit hora tua caro ut requiescas, & affluas deliciis; exspecta, dum anima & sibi & tibi prospiciat. Hæc enim prudentia est Sanctorum, ut carnem in præsentem premant, spe autem laxitatis futuræ lætent. E contra improbi, nunc quidem carnis desideria perficiunt, in futurum autem illam æternis suppliciis secum reservant.

7. *Quodcunque dixerit vobis facite.*

Tibi dictum puta, nam & minister es Sapientia, minister & dispensator Mysteriorum Dei.

Dei. Non habes quid dispenses? MARIE præscriptum serva; Quodcunque dixerit tibi, facito. Non succedit tibi cura animarum, nec votis laboribusque fructus respondet? vide ne sit culpa in te, vide ne Dei servitium negligas. Revera enim indignus est quem homines audiant, qui Deum ipse non audit. O Homo, ordinem serva, tu Deo subjiciaris, tibi caro, si autem renuis tu subjici Deo, nequaquam caro subjicitur tibi, aut alius aliquis homo. Scito itaque, quia conversionem animarum, maxime & frequentissime Convertentium impediunt peccata.

8. *Impleverunt usque ad summum.*

Obedientia ut sonat est implenda. Quinimò nec præmium meretur, qui non ad exitum perseverat. Ridetur enim ille, qui ædificare cepit, & consummare non potuit; potiusque Filius ille Patris implese voluntatem est iudicatus, qui quamvis ad initium noluit, in fine tamen ivit, præ illo qui dixit, vadam & non ivit. Ad hæc, verus Christi servus, nunquam dicit Sufficit; nunquam enim ignis satiatur lignis, nec Amor Dei, divinis obsequiis, sed ad summum usque implet hydrias, legem scilicet & Consilia: pro mensura Gratia perfectioni insistit, & constanti incumbit animo, ut nihil perfectionis, quod Divina gratia potest consequi, negligat. Et licet hydria lapideæ graves sint ad portandum; tamen eas implet. quia verus obediens & proficiens, gravitatem aut duritiam præceptorum non æstimat, quia obedire tantum & proficere amat, ibi autem non dura necessitate servatur, ubi diligitur quod juberetur.

9. *Hau-*

g. Drille
Bicki
oper: asce
Tomus II.
N: V
58

Quant
Co
ritus, tu
DEUM
alioquin
& perde
esse Chri
non es.
luceat,
ne sis sic
ve dum
ris.

10. O

Taest
minu
Initia m
parva, a
vilis, m
sus, bon
pore sen
igitur &
adhuc.
plevisse
tem Der
luce, no
usque d
mundo.
primo s
ad vespe
fuerint.
ponit q
brius ta
denique

9. *Haurite nunc & ferte.*

Quando impleberis ad summum; postquam Concha fueris plena fervore & robore Spiritus, tunc hauriendum aliis præbe, tunc ad DEUM alios trahe, tum pretiosum educ de vili; alioquin quid prodest mundum lucrari Christo, & perdere animam tuam. Si mundum totum vis esse Christi, cur te excludis; an tu aliquid mundi non es. Nihil prodest lucernæ, quamvis aliis luceat, sibi autem consumatur. Proinde cave ne sis sicut æs sonans & tympanum tinniens, ne dum aliis prædicaveris, ipse reprobus efficiaris.

10. *Omnis homo primum bonum vinum ponit.*

Taest omnino. Oportet mundum & carnem minui, Deum autem & Spiritum crescere; Initia mundi sunt magna, Dei vero initia sunt parva, at finis è contra mundi parvus & tenuis, vilis, malus; Dei finis magnus, solidus, gloriosus, bonus. Vides, quod sæcularium gloria tempore senescat, Sanctorum verò succrescat. Sic igitur & tu servatum puta bonum vinum usque adhuc. Crede, te nondum mensuram tuam implevisse, grandemque tibi viam restare ad montem Dei. Intellige, te adhuc esse in matutina luce, nondum profecisse; nondum ad perfectum usque diem crevisse, Si quid boni & jucundi in mundo vides, scito fallaciam, bonumque vinum primo sanè positum esse, ad servatum deterius ad vesperam, postquam jam convivæ inebriati fuerint. Non utitur hæc fraude Deus; initio apponit quod deterius quidem esse videtur, salubrius tamen est, purgat enim, roborat postea, denique consummat. Unde hæc Sanctorum Dei

C 5

est

est methodus, lugere, dolere, pati, laborare, crescere, proficere, augeri semper, juxta illud: Qui justus est justificetur adhuc, qui Sanctus est sanctificetur adhuc.

DOMINICA III.

Post Epiphaniam.

1. *Ego veniam & curabo eum.* Matth. 8.

OVoces plenas magnificentiæ & munificentiæ! In propria persona Deus & Dominus JESUS promittit se ad me venturum. Ego, ait, veniam, non Angelum mittam, non per aliquem Sanctorum rem expediam, sed, Ego veniam. O Domine nonne millia millium assistunt tibi, & decies centena millia ministrant tibi! mitte horum aliquem & satis erit. Sed neque horum aliquo opus; dic verbo, mitte Verbum tuum; Non ita, inquit, fiet, Ego veniam. Sed quis sum ego Domine ut venias ad me? Ecce homo peccator sum veniam & curabo te. Facessite itaque ego Curatores & curationes aliæ, Dominus sollicitus est mei, & quid deerit mihi? Obstupesce anima mea ad verba ista, Ego veniam & curabo te. Quis loquitur, aut quid loquitur, aut quem curare, aut cujus habere vult curam, Deus est. JESUS te curare vult. Morbida es? curabit; confracta? curabit; jaces? faciet ut stes; polluta? curabit ut munderis, paupercula? curabit ut diteris: omnia quibus egres, tibi curabit, dicit enim: Ego veniam & curabo. Quid retribuies ei? non est aliud, quam illud, Domine non sum dignus. Indue affectum Centurionis, & Christo

g. Dr. L. L. R.
Bicki
Operi: ab ee.
Tomus II.
N: V
58

Christo
donum
fac An
fum dig
ctu tuo

D ife
o
petit le
Soli CH
di, hic
luntate
te, ac p
virtute
cas pre
nifica e
Gaude
gari:
gnante
tur.

3. D
E Co
n
tium e
vult ob
deside
bo. C
que p
bida in
Respo
eam.
stulat:
cabat,
multo